

بیانیه اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران - ۲۷ فروردین ۱۳۷۶

وظیفه‌ی ملی؛ «نه» به جمهوری اسلامی

هممیهنان،

انگیزه‌ی ظلم ستیزی و حق طلبی و نیز نگرانی از آینده‌ی تاریک زندگی اجتماعی از مدت‌ها پیش ضرورت احیای همبستگی همگانی را به گونه‌ی اساسی‌ترین رهیافت برای شکل دادن به پیکارهای آزادی‌بخش ملی نمایان کرده بود. در این راستا، در هفدهمین سالگرد انقلاب، که با دریغ همه‌ی دستاوردهای آن قربانی هوس‌های بیمارگونه‌ی حکمرانان شده است، چهار حزب پیشینه دار، که سالیان دراز پیکار با استعمار و استبداد و استثمار را پشت سر گذارده و در برابر تجاوزهای انحصارگران بیش و کم هستی سازمانی خود را حفظ کرده‌اند، به پیروی از رهنمودهای مصدق بزرگ، اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران را پدید آوردند.

این تشکل پویا، که رسیدن به جامعه‌ای سالم و به دور از هر گونه کشتار جمعی و آزار قومی و مذهبی، به دور از هر گونه تبعیض در حقوق مدنی و سیاسی زنان و مردان، به دور از هر گونه خلط دین و حکومت، به دور از هر گونه تنگ نظری نظام‌های خودکامه، متمرکز، و سرکوبگر، و به دور از هر گونه وابستگی اقتصادی، سیاسی، و فرهنگی را هدف دارد، چون در بحبوحه‌ی واپسین نمایش انتخابات سردمداران جمهوری اسلامی پا به عرصه وجود گذارده بود، با توجه به تضییع حقوق ملت و نبود آزادی گفتار و نوشتار و گردهمایی و زیر فشار قرار دادن تمام سازمان‌های سیاسی دگراندیش، از همگان خواست تا از شرکت در آن خودداری کنند.

در روشنگری‌های بعدی، در توضیح این شیوه‌ی مبارزاتی، گوشزد گردید انتخابات آزاد و به عنوان تنها راه گذار آرام از سلطه‌ی استبدادی و همه‌جانیه به مردم‌سالاری وقتی عینیت می‌یابد که بتوان، با کارآوری‌های سیاسی سنجیده و پیگیر، نظام حاکم را وادار به عقب‌نشینی نمود.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران در بیانیه‌های شماره‌ی چهار و شش خود پیش‌شرط‌هایی را که برای هر انتخاب راستین ضرورت دارد و می‌تواند فضای سیاسی باز و ایمنی قضائی ایجاد کند طرح نمود تا، اگر سران جمهوری اسلامی نسبت به سیه‌روزرگاری مردم و بن‌بست‌های سیاست خارجی و هرج و مرج‌های اقتصادی و فزاینده‌ی نابهنجاری‌های اجتماعی در کشور کمترین دغدغه‌ای حس می‌کنند، راه رهایی ایران و انقلاب از تنگناهای کنونی در برابر آنان گشوده باشد؛ اما بی‌اعتنایی آشکار مردم نسبت به بازیگری‌های دست‌اندرکاران، که بیان‌کننده‌ی ناخشنودی و خشم عمومی از طرز غلط کشورداری است، و نیز هشدارهای بهنگام داده شده هیچ زخمه‌ای را در گوش زمامداران واپس‌گرای به‌خواب غفلت فرورفته به صدا درنیآورد و همچنان برای پنهان داشتن در ماندگی‌ها و ادامه‌ی اقتدار جبارانه‌ی خود به کردارهای اختناق‌آور افزودند و روند سرکوب را شتاب بیشتری دادند و هر بانگ اعتراض را هم با زندان و شکنجه و حتی آدم‌کشی خفه کردند.

اکنون، انحصارگرانی که با همه‌ی رسوایی‌ها دودستی به اریکه‌ی قدرت چسبیده‌اند روی صحنه آوردن خیمه شب بازی دیگری را زیر عنوان «هفتمین دوره‌ی انتخابات رئیس‌جمهوری» تدارک دیده و همه‌ی نیروهای ذخیره‌ی خود را به میدان آورده‌اند تا بازار بی‌رونق آن را گرم دارند و، با زورمداری، کوچکترین امکانی هم به تجلی اراده‌ی ملت برای رقم زدن سرنوشت میهن بلاکشیده‌ی خویش نمی‌دهند.

مردم ایران نیز با شناخت درست از زیروبم فرهنگ سلطه در پی تجربه‌ی تلخ بیش از هجده سال دست یازی سران جمهوری اسلامی به حیثیت انسانی و حقوق اساسی خود بی‌هیچ تردید خواستار تغییر ریشه‌ای در ساختار سیاسی کشور می‌باشند و جابه‌جایی مهره‌ها در چارچوب این نظام برآمده از بطن قشریگری را کافی نمی‌دانند و، تا فراهم داشتن زمینه‌ی در هم پیچیدن تومار فرمانروایی قلدرانه، به قهر سنگینی روی آورده‌اند. باید ارج این قهر ملّی را نگه داشت و، با نیرومندی‌سازی سازمان‌های سیاسی و نهادهای حرفه‌ای حق‌طلب، زمان تبدیل آن را به پرخاش و خروشی دگرگون ساز به جلو انداخت و از هر گونه سازش برای بهره‌وری‌های شخصی و طیفی دوری جست.

تفرقه اندازی‌ها و صف‌شکنی‌هایی که به دستاویز استفاده از نفاق‌های درونی در جمهوری اسلامی یا افشای تخلف‌ها و تقلب‌های گردانندگان انتخابات نمایشی، که در شرف انجام است، جز آب به آسیاب دشمن ریختن معنای دیگری ندارد و ایجاد یک جبهه‌ی فراگیر را به تأخیر می‌اندازد.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملّی ایران با احترام به باور همگانی هر گونه سهم‌گیری را در این نمایش انتخابات، که می‌رود تا نخستین پرده‌ی آن به صحنه آورده شود، گسستن از صف مردم و آراستن بساط یکه تازی تلقی می‌کند و امیدوار است داعیه داران آزادی خواهی از ارتکاب چنین خطای جبران ناپذیری پرهیز کنند.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملّی ایران در همین فرصت از همه‌ی زنان و مردان، از همه‌ی گروه‌های اجتماعی، کارگران، پیشه‌وران، بازرگانان، کارمندان، فرهنگیان، پزشکان، مهندسان، وکیلان دادگستری، قاضیان، دانشگاهیان، دانشجویان، و دانش‌آموزان می‌خواهد تهدیدها و تطمیع‌ها را نادیده انگارند و از چنین انتخابات قلابی، که حتی از آزادی‌های تصریح شده در قانون اساسی هم برخوردار نیست، کناره جویی کنند و یک بار دیگر به جمهوری اسلامی «نه» بگویند.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملّی ایران (جنبش برای آزادی ایران، حزب زحمتکش‌ان ملت ایران (نیروی سوم)، حزب مردم ایران، حزب ملت ایران)